

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 9.10.2018 г.
COM(2018) 676 final

2018/0347 (NLE)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА

за определяне на възможностите за риболов за 2019 г. и 2020 г. по отношение на някои дълбоководни рибни запаси за риболовните кораби на Съюза

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Дълбоководните запаси са рибни запаси, чийто улов се извършва във води извън основните риболовни зони на континенталния шелф. Те са разположени по континенталните склонове или обитават подводни възвишения.

Веднъж на всеки две години Международният съвет за изследване на морето (ICES) изготвя обстоен преглед на биологичното състояние на дълбоководните запаси. Най-актуалното становище на ICES беше публикувано на 7 юни 2018 г.¹. Становището на ICES показва, че риболовният натиск върху запасите от някои дълбоководни видове, обхванати от настоящото предложение, продължава да бъде твърде висок и че за да се осигури тяхната устойчивост е необходимо допълнително ограничаване на свързаните с тях възможности за риболов до появата на положителна тенденция в развитието на запасите. По този начин се осигурява основата за определяне на възможностите за риболов на дълбоководните запаси в съответствие с принципа, залегнал в член 3, буква в) от Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета, съгласно който вземането на решения в рамките на общата политика в областта на рибарството трябва да се ръководи, наред с другото, от научни препоръки.

Общ контекст

От 2003 г. насам риболовът на дълбоководни видове в ЕС се регулира посредством общ допустим улов (ОДУ) по видове и зони и посредством максималния риболовен капацитет, който се прилага в североизточната част на Атлантическия океан. ОДУ за 2017 г. и 2018 г. по отношение на някои дълбоководни видове е установен с Регламент (ЕС) 2016/2285 на Съвета за определяне на възможностите за риболов за 2017 г. и 2018 г. на някои запаси от дълбоководна риба за риболовните кораби на Съюза².

Определянето и поделянето на възможностите за риболов е от изключителната компетентност на Съюза. Задълженията по отношение на устойчивата експлоатация на живите водни ресурси са изложени в член 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013. По-специално в член 2, параграф 2 от посочения регламент се установява подход на предпазливост към управлението на рибарството (определен в член 4, параграфи 1 и 8 от същия регламент) и се предвижда, че целта на общата политика в областта на рибарството е да се гарантира възстановяването и поддържането на рибните запаси при максимален устойчив улов. Съгласно член 16, параграф 4 от посочения регламент възможностите за риболов трябва да се определят в съответствие с целите, формулирани в член 2, параграф 2.

Възможностите за риболов на дълбоководни видове следва да се установят и в съответствие с международните споразумения, включително със Споразумението на ООН от 1995 г. относно опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси („Споразумение на ООН от 1995 г. относно рибните запаси“). Предпазливостта е особено важна при наличието на несигурни, ненадеждни или

¹ <http://www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-Advice.aspx>

² Регламент (ЕС) 2016/2285 на Съвета от 12 декември 2016 г. за определяне на възможностите за риболов за 2017 г. и 2018 г. по отношение на някои дълбоководни рибни запаси за риболовните кораби на Съюза и за изменение на Регламент (ЕС) 2016/72 на Съвета (ОВ L 344, 17 декември 2016 г., стр. 32).

неподходящи данни. Съгласно член 6, параграф 2 от Споразумението на ООН от 1995 г. относно рибните запаси липсата на подходящи научни данни не може да се използва като основание за невземане на мерки за съхранение и управление или за отлагане на приемането им. Предложените ОДУ следват също така Международните насоки за управление на дълбоководния риболов в открито море на Организацията на ООН за прехрана и земеделие от 2008 г., които бяха потвърдени с последващи резолюции на Общото събрание на ООН (резолюции 61/105 от 2007 г., 64/72 от 2009 г. и най-новата — 70/235 от 2015 г.).

Редица дълбоководни запаси се експлоатират и от други риболовни нации (конкретно Норвегия, Исландия, Фарьорските острови, Русия и Мароко), и е необходимо да се търси споразумение за хармонизирани мерки за управление заедно с посочените риболовни нации или — доколкото запасите обитават международни води — споразумение в рамките на Комисията за риболова в североизточните части на Атлантическия океан (NEAFC). Докато бъдат сключени такива споразумения обаче, са нужни едностранни мерки, приложими за корабите от Европейския съюз.

Съществуващи разпоредби в областта на предложението

Съществуващите разпоредби в областта на предложението са установени в Регламент (ЕС) 2016/2285 на Съвета и са приложими до 31 декември 2018 г. Освен това в Регламент (ЕС) 2016/2336 на Европейския парламент и на Съвета са установени специални условия за риболова на дълбоководни запаси в североизточните части на Атлантическия океан.

В процес на обсъждане от Съвета и Европейския парламент е многогодишен план за западните води, обхващащ някои от запасите по настоящия регламент.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Предложените мерки са разработени в съответствие с целите и правилата на общата политика в областта на рибарството и са съвместими с политиката на Съюза за устойчиво развитие, по-специално с Регламент (ЕС) 2016/2336, установяващ специални условия за риболова на дълбоководни запаси в североизточните части на Атлантическия океан.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

В член 43, параграф 3 от ДФЕС се постановява, че Съветът, по предложение на Комисията, приема мерки „за определянето и разпределянето на възможностите за риболов“. Настоящото предложение е ограничено до определянето и разпределянето на възможностите за риболов и условията, които са функционално свързани с използването на тези възможности за риболов.

Следователно с настоящото предложение се установяват — посредством регламент на Съвета — ограниченията на улова за риболовните флотове на Съюза по отношение на дълбоководните видове с най-голямо стопанско значение във водите на Съюза и в международните води в североизточната част на Атлантическия океан, с оглед постигане на целта на общата политика в областта на рибарството за осигуряване на устойчивост на риболовните дейности от екологична, икономическа и социална гледна точка. Предложението попада в обхвата на изключителната компетентност на Съюза в съответствие с член 3, параграф 1, буква г) от ДФЕС. Следователно принципът на субсидиарност не се прилага.

- **Пропорционалност**

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност поради следната причина: общата политика в областта на рибарството е обща политика. Съгласно член 43, параграф 3 от ДФЕС мерките за определянето и разпределянето на възможностите за риболов се приемат от Съвета.

В съответствие с член 16, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 държавите членки решават как възможностите за риболов, за които не се прилага система за прехвърляеми риболовни концесии, да бъдат разпределяни на региони или оператори в съответствие с член 16, параграф 7 и посочените в член 17 критерии. Следователно държавите членки имат свобода на действие във връзка с решенията относно социално-икономическия модел, който ще изберат, за да усвоят предоставените им възможности за риболов.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Предложението е разработено въз основа на принципите и насоките, изложени в съобщението на Комисията във връзка с консултацията относно възможностите за риболов за 2019 г.³, в което Комисията изяснява становището и намеренията си във връзка със своите предложения за възможности за риболов по отношение на всички запаси през 2019 г. и където е приложимо и през 2020 г. В контекста на това съобщение Комисията проведе обширни консултации със заинтересованите страни, гражданското общество, държавите членки и широката общественост⁴.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението не поражда нови финансови последици за държавите членки. Тъй като регламент с подобно приложно поле и подобен предмет се приема от Съвета на всеки две години, държавните и частните механизми за неговото прилагане са вече създадени.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Наличната информация не позволява на учените да извършат цялостна оценка на състоянието на обхванатите от настоящото предложение запаси — нито по отношение на числеността на популациите, нито по отношение на смъртността от риболов. Причините за това са няколко: често пъти тези видове се отличават с много голяма продължителност на живота и бавен темп на растеж, поради което е изключително трудно да се определи структурата на запасите по възрастови групи и да се оцени въздействието на риболова върху тях посредством промените в дължината или възрастовата структура на улова. Не е известна честотата на възстановяване на запасите

³ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно актуалното състояние на общата политика в областта на рибарството и за консултацията относно възможностите за риболов за 2019 г (COM(2018) 452 final).

⁴ https://ec.europa.eu/info/consultations/fishing-opportunities-2019-under-common-fisheries-policy_bg

с млади екземпляри. Запасите имат широко разпространение в дълбочини, които са трудни за изследване от практическа гледна точка. Поради по-малкото търговско значение на тези запаси често пъти липсват данни от научни изследвания или данните не покриват целия район на разпространение. Понякога риболовните дейности са насочени само частично към тези видове, а някои дейности са сравнително нови.

Предложените ограничения на улова са съобразени с принципите, изложени в посоченото по-горе съобщение на Комисията във връзка с консултацията относно възможностите за риболов за 2019 г. В съобщението са изложени възгледите на Комисията относно начина на определяне на възможностите за риболов, като при изготвянето на настоящото предложение са взети такива правила по отношение на установените в него позиции на ОДУ. Предложението съдържа следното:

- Когато е приложимо, се взема предвид задължението за разтоварване.
- Риболовът на афанопус в зоната на СЕСАФ се делегира на Португалия, като единствен носител на ОДУ.
- В сравнение с регламента на Съвета, обхващащ 2017 г. и 2018 г.⁵, не следва да се определя ОДУ за афанопус в подзони 1—4 на ICES (Северно море и Скагерак) поради ниското усвояване на квотите и липсата на целеви риболов.
- В сравнение с регламента на Съвета, обхващащ 2017 г. и 2018 г., според наличните научни становища не следва да се определя ОДУ за гренадир в подзони 1, 2 и 4 на ICES (Северно море) и брадата мерлуза в подзони 1—10, 12 и 14 на ICES. Според становището на ICES премахването на ОДУ би довело до нулев или нисък риск от неустойчива експлоатация.
- Когато са представени ориентировъчни научни становища въз основа на качествен анализ на наличната информация (дори ако е непълна или включва експертни оценки), те следва да се използват като основа за решенията относно ОДУ. Предложението съдържа съответно две увеличения на ОДУ за 2019 г. — с възможност за удължаване за 2020 г., шест намаления на ОДУ за 2019 г. — с възможност за удължаване за 2020 г., и един ОДУ, за който са предложени намаления както за 2019 г., така и за 2020 г.
- Предвид становището на ICES за намаляване на възможностите за риболов, съчетано с високото равнище на усвояване и въвеждането на задължението за разтоварване през 2019 г., е уместно за берикса в североизточната част на Атлантическия океан да се определи ОДУ само за прилова.
- Според становището на ICES се препоръчва нулев улов на северен пагел в подзони 6, 7 и 8 на ICES (северозападните води и Бискайския залив) през 2019 г. и 2020 г., тъй като данните сочат изчерпване на запасите. Тъй като приловът може да се окаже неизбежен, ОДУ следва да се определи като ОДУ само за прилова.
- За северния пагел в подзона 10 на ICES не бе предоставено становище на ICES за 2020 г. За 2020 г. е включено предложение за ОДУ, но при получаване на

⁵ Регламент (ЕС) 2016/2285 на Съвета от 12 декември 2016 г. за определяне на възможностите за риболов за 2017 г. и 2018 г. по отношение на някои дълбоководни рибни запаси за риболовните кораби на Съюза и за изменение на Регламент (ЕС) 2016/72 на Съвета (ОВ L 344, 17 декември 2016 г., стр. 32).

становището на ICES за 2020 г. Комисията ще прецени дали предложението за 2020 г. следва да бъде изменено с оглед на това становище.

- Мерките за дълбоководни акули ще бъдат определени след пълен анализ на научното становище на ICES. Научното становище за дълбоководните акули ще бъде оповестено на 5 октомври 2018 г.
- Забраната за извършване на риболов, задържане на борда, трансбордиране и разтоварване на атлантически големоглав следва да се запази. Запасът от него е изчерпан и не се възстановява. ICES отбелязва, че от 2010 г. насам в североизточната част на Атлантическия океан не е извършван целеви риболов от страна на ЕС.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА

за определяне на възможностите за риболов за 2019 г. и 2020 г. по отношение на някои дълбоководни рибни запаси за риболовните кораби на Съюза

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- 1) В член 43, параграф 3 от Договора се предвижда, че Съветът, по предложение на Комисията, приема мерки за определянето и разпределянето на възможностите за риболов.
- 2) Съгласно Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹ се изисква приемането на мерки за опазване, като се вземат предвид наличните научни, технически и икономически становища, включително — когато е целесъобразно — докладите, изготвени от Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР).
- 3) Задължение на Съвета е да приема мерки за определянето и разпределянето на възможностите за риболов, включително — при необходимост — на някои функционално свързани с това условия. Възможностите за риболов следва да се разпределят между държавите членки по такъв начин, че да осигуряват на всяка от тях относителна стабилност на риболовните дейности за всеки запас или риболовна дейност, като се отчитат надлежно целите на общата политика в областта на рибарството (ОПОР), формулирани в Регламент (ЕС) № 1380/2013.
- 4) Общият допустим улов („ОДУ“) следва да се определя въз основа на наличните научни становища, като се вземат предвид биологичните и социално-икономическите аспекти и се гарантира справедливото третиране на различните сектори на рибарството, и като се отчитат становищата, изразени по време на консултацията със заинтересованите страни, и по-специално със съответните консултативни съвети.
- 5) Когато даден ОДУ, свързан с определен запас, е предоставен само на една държава членка, е целесъобразно — в съответствие с член 2, параграф 1 от Договора — тя да бъде оправомощена да определи равнището на този ОДУ. Следва да се предвидят разпоредби, гарантиращи, че при определяне на

---

¹ Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 28 декември 2013 г., стр. 22).

равнището на ОДУ съответната държава членка действа по начин, който напълно съответства на принципите и правилата на ОПОР.

- 6) С Регламент (ЕО) № 847/96 на Съвета² бяха въведени допълнителни условия за годишното управление на ОДУ, включително — съгласно членове 3 и 4 — разпоредби за гъвкавост по отношение на предпазните и аналитичните ОДУ. Съгласно член 2 от посочения регламент при определяне на ОДУ Съветът решава за кои запаси не се прилага член 3 или 4 от същия регламент, по-специално въз основа на биологичното състояние на запасите. Впоследствие с член 15, параграф 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 беше въведен допълнителен механизъм за гъвкавост по отношение на квотите в две последователни години относно всички запаси, спрямо които се прилага задължението за разтоварване. Поради това, с цел да се избегне прекомерната гъвкавост, която би навредила на принципа на разумната и отговорна експлоатация на морските биологични ресурси, би възпрепятствала постигането на целите на ОПОР и би влошила биологичното състояние на запасите, следва да се предвиди членове 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 847/96 да се прилагат към аналитичните ОДУ само когато не се използва гъвкавостта по отношение на квотите в две последователни години, предвидена в член 15, параграф 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.
- 7) Задължението за разтоварване, посочено в член 15 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, се въвежда конкретно за отделните видове риболов. В обхванатите от настоящия регламент региони всички видове, спрямо които се прилагат ограничения на улова, следва да се разтоварват от 1 януари 2019 г. В член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 се предвижда, че когато се въвежда задължение за разтоварване от даден рибен запас, възможностите за риболов се определят, като се отчита преминаването от определяне на възможностите за риболов, така че да отразяват разтоварванията, към определяне на възможностите за риболов, така че да отразяват улова. Въпреки това в съответствие с член 15, параграф 4—7 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 се предвиждат определени изключения от задължението за разтоварване. Въз основа на съвместните препоръки, представени от държавите членки, и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 Комисията прие редица делегирани регламенти за определяне на специални планове за премахване на изхвърлянето на улов, приложими за първоначален период от не повече от три години, който може да бъде удължен повторно с общо три години, при изпълнение на задължението за разтоварване.
- 8) Възможностите за риболов следва да са съобразени с международните споразумения и принципи, като например Споразумението на ООН от 1995 г. относно опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси³ и на подробните принципи на управление, изложени в Международните насоки за управление на дълбоководния риболов в открито море на Организацията на ООН за прехрана и земеделие от 2008 г., съгласно които регулаторът трябва да прояви допълнителна предпазливост,

² Регламент (ЕО) № 847/96 на Съвета от 6 май 1996 г. относно определяне на допълнителните условия за годишното управление на допустимите количества улов и на квотите (ОВ L 115, 9 май 1996 г., стр. 3).

³ Споразумение за прилагане на разпоредбите от Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 г., свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращи рибни запаси (ОВ L 189, 3 юли 1998 г., стр. 16).

когато данните са несигурни, ненадеждни или неподходящи. Липсата на подходящи научни данни не следва да се използва като основание да се отлагат или да не се вземат мерки за опазване и управление.

- 9) Предвид становището на ICES за намаляване на възможностите за риболов, съчетано с високото равнище на усвояване на квотите и въвеждането на задължението за разтоварване през 2019 г., е уместно ОДУ на берикс в подзони 3—10, 12 и 14 (Северно море, северозападните и югозападните води) да се определи като ОДУ само за прилова.
- 10) В съответствие със становището на ICES, проведените на борда ограничени наблюдения показват, че количествата дългоопашата риба са по-малко от 1 % от докладвания улов на гренадир. Въз основа на тези съображения ICES препоръчва да не се извършва целеви риболов на дългоопашата риба и приловът да се приспада от ОДУ за гренадир, така че да се сведе до минимум възможността за погрешно докладване на видовете. Както посочва ICES, налице са значителни разлики — повече от един порядък (над десет пъти), между относителните дялове на гренадир и на дългоопашата риба, декларирани в официалните разтоварвания, и наблюдавания улов и проведените научни изследвания в зоните, където се извършва понастоящем риболов на дългоопашата риба. Наличните данни за този вид са силно ограничени, а част от отчетените разтоварвания се считат от ICES за погрешно докладване на видовете. В резултат на това не е възможно да се установят точни исторически данни за улова на дългоопашата риба. Следователно всеки прилов на дългоопашата риба следва да се ограничи до 1 % от квотата за гренадир на всяка държава членка и да се приспада от тази квота в съответствие с научните становища. Грешките при докладването ще бъдат избегнати, ако уловът на дългоопашата риба се счита като прилов единствено към улова на гренадир и се включва в същия ОДУ.
- 11) С оглед на становището на ICES е целесъобразно ОДУ за северен пагел в подзони 6, 7 и 8 на ICES (северозападните води) да се запази като ОДУ само за прилова.
- 12) Уловът на северен пагел се приспада от съответните зони на Комитета по риболова в централната източна част на Атлантическия океан (СЕСАФ) и Генералната комисия по рибарство за Средиземно море (GFCM), граничещи с подзона 9 на ICES. Според данни на ICES за тези съседни подзони обхватът на ОДУ е непълен и следва да остане ограничен в рамките на подзона 9 на ICES. Въпреки това са предвидени разпоредби за докладване на данни за тези съседни подзони, за да се гарантира, че управленските решения се основават на най-надеждната информация.
- 13) За северния пагел в подзона 10 на ICES не бе предоставено становище на ICES за 2020 г. При все това следва да се определят възможностите за риболов за 2019 г. и за 2020 г. Когато бъде издадено научното становище за 2020 г., може да се наложи възможностите за риболов, установени в регламента, да бъдат съответно изменени.
- 14) Поради ниското усвояване и липсата на целеви риболов вече не следва да се определя ОДУ на афанопус в подзони 1—4 на ICES (Северно море и Скагерак).
- 15) Според наличните научни становища вече не следва да се определя ОДУ за гренадир в подзони 1, 2 и 4 на ICES (Северно море) и брадата мерлуза в подзони

1—10, 12 и 14 на ICES. Съгласно становището на ICES отсъствието на ОДУ би довело до нулев или нисък риск от неустойчива експлоатация.

- 16) ICES препоръчва да не се допуска улов на атлантически големоглав до 2020 г. Тъй като запасът от атлантически големоглав е изчерпан и не се възстановява, е целесъобразно да се въведе забрана за извършване на риболов по отношение на този вид, както и за неговото задържане на борда, трансбордиране и разтоварване. ICES отбелязва, че от 2010 г. насам в североизточната част на Атлантическия океан не е извършван целеви риболов на атлантически големоглав от страна на Съюза.
- 17) С цел да се избегне прекъсване на риболовните дейности и да се осигури поминъкът на рибарите от Съюза настоящият регламент следва да се прилага от 1 януари 2019 г. Настоящият регламент следва да влезе в сила незабавно след публикуването му, за да се даде възможност на държавите членки да осигурят неговото своевременно прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се определят годишните възможности за риболов за 2019 г. и 2020 г. по отношение на рибните запаси от някои дълбоководни видове за риболовните кораби на Съюза във водите на Съюза и в определени води извън Съюза, където е необходимо да се прилагат ограничения на улова.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, съдържащи се в член 4 от Регламент (ЕС) № 1380/2013. Освен това се прилагат следните определения:
- а) „общ допустим улов“ (ОДУ) означава:
    - i) при видовете риболов, спрямо които се прилага освобождаването от задължението за разтоварване, посочено в член 15, параграф 4—7 от Регламент (ЕС) № 1380/2013— количеството риба от всеки запас, което може да се разтовари всяка година;
    - ii) при всички други видове риболов — количеството риба от всеки запас, което може да се улови всяка година;
  - б) „квота“ означава дял от ОДУ, разпределен на Съюза или на държава членка;
  - в) „международни води“ означава водите извън суверенитета или юрисдикцията на която и да е държава;
  - г) „аналитични оценки“ означава количествени оценки на тенденциите за даден запас въз основа на данни за биологията и експлоатацията на запаса, за които научен преглед е посочил, че са с достатъчно добро

качество за осигуряване на научно становище относно вариантите за бъдещ улов.

2. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения на зони:
  - а) зоните на ICES (Международен съвет за изследване на морето) са географските зони, определени в приложение III към Регламент (ЕО) № 218/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁴;
  - б) зоните на СЕСАФ (Комитет по риболова в централната източна част на Атлантическия океан) са географските зони, определени в приложение II към Регламент (ЕО) № 216/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁵.

Член 3

ОДУ и разпределение

ОДУ за дълбоководните видове, които се ловят от риболовните кораби на Съюза във водите на Съюза или в определени води извън Съюза, разпределението на този ОДУ между държавите членки и — когато е целесъобразно — функционално свързаните с него условия са определени в приложението.

Член 4

ОДУ, определени от държави членки

1. ОДУ за афанопус в зона 34.1.2 на СЕСАФ се определя от Португалия.
2. Определеният от Португалия ОДУ:
  - а) отговаря на принципите и правилата на общата политика в областта на рибарството и по-специално на принципа за устойчива експлоатация на запасите; както и
  - б) води до:
    - i) ако са налице аналитични оценки — до експлоатация на запасите, съответстваща на максималния устойчив улов, считано от 2019 г. нататък, с възможно най-висока степен на вероятност; или
    - ii) ако аналитичните оценки не са налице или са непълни — до експлоатация на запасите, съответстваща на подхода на предпазливост при управлението на рибарството.
3. До 15 март всяка година от прилагането на настоящия регламент Португалия предоставя на Комисията следната информация:
  - а) приетия ОДУ;

⁴ Регламент (ЕО) № 218/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно предоставянето на статистика за номиналния улов на държавите членки, които извършват риболов в североизточната част на Атлантическия океан (ОВ L 87, 31 март 2009 г., стр. 70).

⁵ Регламент (ЕО) № 216/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно предоставянето на статистика за номиналния улов на държавите членки, които извършват риболов в зони извън северната част на Атлантическия океан (ОВ L 87, 31 март 2009 г., стр. 1).

- б) данните, събрани и оценени от Португалия, на които се основава приетият ОДУ;
- в) данни за степента на съответствие между приетия ОДУ и параграф 2.

Член 5

Специални разпоредби относно разпределението на възможностите за риболов

1. Установеното с настоящия регламент разпределяне на възможностите за риболов между държавите членки се извършва, без да се засягат:
  - а) размените, извършени съгласно член 16, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1380/2013;
  - б) приспаданията и преразпределенията съгласно член 37 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета⁶;
  - в) преразпределенията, извършени съгласно член 12, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2017/2403⁷;
  - г) допълнителните разтоварвания, разрешени съгласно член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96 и член 15, параграф 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013;
  - д) количествата, удържани съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 847/96 и член 15, параграф 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013;
  - е) приспаданията, извършени съгласно членове 105, 106 и 107 от Регламент (ЕО) № 1224/2009.
2. Запасите, за които се прилага предпазен или аналитичен ОДУ, са посочени в приложението към настоящия регламент за целите на годишното управление на ОДУ и на квотите, предвидени в Регламент (ЕО) № 847/96.
3. Член 3 от Регламент (ЕО) № 847/96 се прилага за запасите, по отношение на които са предвидени предпазни ОДУ, а член 3, параграфи 2 и 3 и член 4 от същия регламент — за запасите, по отношение на които са предвидени аналитични ОДУ, освен ако в приложението към настоящия регламент е посочено друго.
4. Членове 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 847/96 не се прилагат, когато държава членка използва възможността за гъвкавост по отношение на квотите в две последователни години, предвидена в член 15, параграф 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.

⁶ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Съюза за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 22 декември 2009 г., стр. 1).

⁷ Регламент (ЕС) 2017/2403 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. относно устойчивото управление на външните риболовни флотове и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1006/2008 на Съвета (ОВ L 347, 28 декември 2017 г., стр. 81).

Член 6

Условия за разтоварване на сушата на улова и прилова

1. Уловът, спрямо който не се прилага задължението за разтоварване, установено в член 15 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, се задържа на борда или се разтоварва единствено ако:
  - а) е извършен от кораби, плаващи под знамето на държава членка, която има квота и тази квота не е изчерпана; или
  - б) представлява част от квота на Съюза, която не е била разпределена по квоти между държавите членки, и тази квота на Съюза не е изчерпана.

Член 7

Забрана

На риболовните кораби на Съюза се забранява да извършват риболов на атлантически големоглав (*Hoplostethus atlanticus*) във водите на Съюза и в международните води от подзони 1 — 10, 12 и 14 на ICES, както и да задържат на борда, да трансбордират или да разтоварват атлантически големоглав, уловен в тази зона.

Член 8

Предаване на данни

Когато държавите членки изпращат на Комисията данни относно разтоварванията на уловените запаси съгласно членове 33 и 34 от Регламент (ЕО) № 1224/2009, те използват кодовете на запасите, посочени в приложението към настоящия регламент.

Член 9

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател